

“El Senyor ens dóna sempre la gràcia de tornar”

Dm, 1/04/2014 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del Papa Francesc a la casa de Santa Marta. *Dilluns 31 de març de 2014*

Hi ha cristians que confien en les promeses de Déu i les segueixen al llarg de tota la seva vida. Després n'hi ha d'altres, la vida de fe dels quals s'estanca, i també d'altres convençuts de què avancen en el camí de la fe i que en realitat només fan “turisme existencial”. El Papa Francesc distingeix entre tres tipus de creients que tenen en comú el convenciment que la vida cristiana és un camí, però que es distingeixen per la manera de seguir-lo o perquè estan aturats. En primer lloc, explica el Papa referint-se al passatge d'Isaïes en la primera Lectura. Déu sempre “abans de demanar quelcom, promet”. La seva promesa és la d'una vida nova i d'una vida plena de “joia”. Aquí, diu, es troba “el fonament principal de la virtut de l'esperança: refiar-se de les promeses de Déu” –sabent que Ell mai “decep”– i és l'essència de la vida cristiana, és a dir caminar vers les promeses”. Després, reconeix, hi ha d'altres cristians que tenen “la temptació d'aturar-se”:

“Tants cristians aturats! En tenim tants al darrere que tenen una esperança feble. Sí, creuen que hi haurà el cel i que tot anirà bé. Està bé que ho creguin, però no el cerquen! Compleixen els manaments i preceptes: tot, tot... Però estan aturats. El Senyor no pot fer que siguin llevat del seu poble, perquè no caminen. I això és un problema: els que no es mouen. Després n'hi ha d'altres entre ells i nosaltres, que s'equivoquen de camí: tots nosaltres alguna vegada ens equivoquem de camí i això ho sabem. El problema no rau en equivocar-se de camí: el problema és no fer marxa enrere quan hom se n'adona que s'ha errat”.

El model de qui creu i segueix el que la fe indica és el funcionari del rei presentat en l'Evangeli, que demana a Jesús el guariment per al fill malalt i no dubta ni un instant de posar-se en marxa cap a casa quan el Mestre li assegura que ja l'ha obtingut. En contrast amb aquest home, afirma el Papa Francesc, trobem el grup potser “més perillós”, en el qual hi ha els que “s'enganyen a si mateixos, aquells que caminen però no fan el seu camí”:

“Hi ha cristians errants: volten i volten, com si la vida fos un turisme existencial, sense meta, sense prendre's seriosament les promeses. Els que volten i s'enganyen, perquè diuen: ‘Jo camino!’. No, tu no camines: tu voltes. Els errants... En canvi, el Senyor ens demana que no ens aturem, que no errem el camí i que no donem tombs per la vida. Girar la vida... Ens demana que guardem les promeses, que anem endavant vers les promeses com aquest home, com aquest home: l'home que va creure en la paraula de Jesús! La fe ens fa posar en marxa vers les promeses. La fe en les promeses de Déu”.

La “nostra condició de pecadors ens fa equivocar-nos de camí”, reconeix el Papa Francesc, que assegura: “El Senyor ens dóna sempre la gràcia de tornar”:

“La Quaresma és un bon moment per pensar si segueixo el camí o si em quedo quiet: convertiu-vos. O si m'he equivocat de camí: però vés a confessar-te i reprèn el camí. O si sóc un turista teològic, un d'aquells que volten per la vida però no fan mai passes endavant. Demano al Senyor la gràcia de reprendre el camí, de posar-

nos a caminar, però vers les promeses”.

Traducció: Josep Ma Torrents -Catalunya Religió